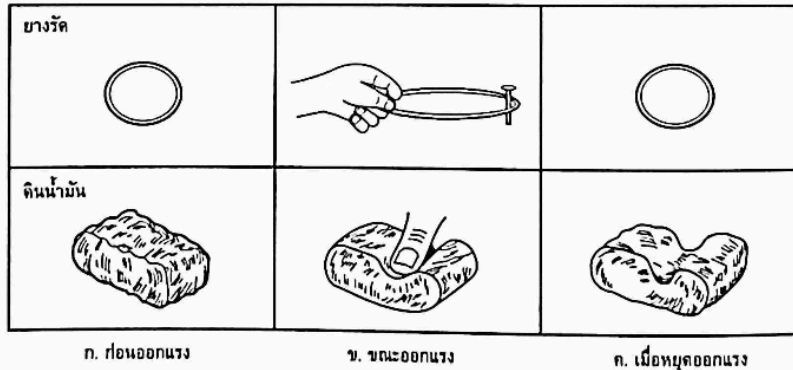

สภาพยืดหยุ่น

สภาพยืดหยุ่น (elasticity) เป็นสมบัติของวัตถุที่เมื่อถูกแรงกระทำ วัตถุจะเปลี่ยนรูปร่างไปจากเดิมและเมื่อแรงกระทำนั้นหมดไป วัตถุจะกลับคืนสู่สภาพเดิม แต่มีวัตถุหลายชนิดเมื่อถูกแรงกระทำ รูปร่างของวัตถุจะเปลี่ยนแปลงไปเลย ไม่สามารถกลับสู่สภาพเดิมได้ ก็อาจเนื่องมาจากวัตถุนั้นมีสภาพยืดหยุ่นน้อย

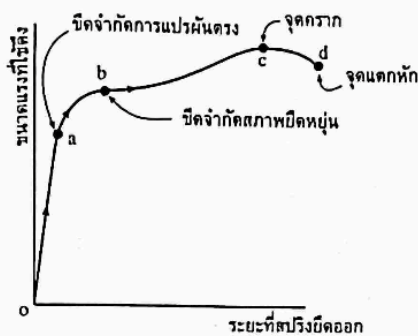

การเปลี่ยนรูปร่างของยางรัดและดินน้ำมัน

ในกรณีที่วัตถุเปลี่ยนรูปร่างไปอย่างถาวรโดยผิววัตถุไม่มีการฉีกขาดหรือแตกหักเรียกสมบัตินี้ว่าสภาพพลาสติก (plasticity) วัตถุหลายชนิดมีทั้งสภาพยืดหยุ่นและสภาพพลาสติกในตัวเอง โดยมีสภาพยืดหยุ่นเมื่อแรงกระทำมีค่าน้อย และมีสภาพพลาสติกเมื่อแรงกระทำมีค่ามาก

การหาความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของแรงที่ใช้ดึงสปริงกับระยะยืดของสปริง

เมื่อให้สปริงวางตัวในแนวราบ ปลายข้างหนึ่งถูกตรึงแน่น แล้วออกแรงดึงที่ปลายอีกข้างหนึ่ง ทำให้สปริงยืดออกไปเรื่อยๆ เมื่อเขียนกราฟระหว่างขนาดของแรงที่ใช้ดึงสปริง (F) กับระยะที่สปริงยืดออก (x) จะได้กราฟดังรูป

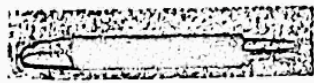
กราฟระหว่างขนาดของแรงดึงกับความยาวที่สปริงยืดออก

จากกราฟสรุปได้ดังนี้

1. กราฟในช่วง $0a$ เป็นเส้นตรง แสดงว่า $F \propto x$ เป็นไปตามกฎของฮุก (Hooke's Law) จุด a เป็นจุดสุดท้ายที่ $F \propto x$ เรียกจุด a ว่า **ขีดจำกัดการแปรผันตรง (proportional limit)** ถ้าออกแรงดึงสปริงมากกว่าแรงที่จุด a แรงกระทำ F จะไม่แปรโดยตรงกับระยะยืด x อีกต่อไป

2. ถ้าออกแรงเลยจุด a แต่ไม่เลยจุด b พบว่าเมื่อแรงกระทำหมดไป สปริงจะกลับคืนสู่สภาพเดิมได้ แต่ถ้าออกแรงกระทำมากกว่าแรงที่จุด b หลังจากแรงกระทำหมดไป สปริงจะไม่สามารถกลับคืนสู่สภาพเดิมได้ จึงเรียกจุด b ว่า **ขีดจำกัดสภาพยืดหยุ่น (elastic limit)**

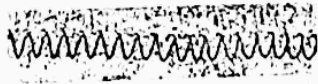
3. ถ้าออกแรงตั้งแต่จุด b เป็นต้นไป สปริงจะเปลี่ยนรูปร่างไปอย่างถาวรและถ้าดึงต่อไปอีกจนถึงจุด c จุดนี้เรียกว่า **จุดคราก (yield point)** ซึ่งเป็นจุดที่ความยาวของสปริงเพิ่มอย่างรวดเร็ว ขณะที่แรงดึงเพิ่มขึ้นอีกเพียงเล็กน้อย เมื่อออกแรงดึงต่อไปจนเลยจุด d ซึ่งเป็นจุดที่เส้นวัตถุขาด จุดนี้เรียกว่า **จุดแตกหัก (breaking point)**

ก. ก่อนสปริงถูกดึง

ข. สปริงถูกยืดจนใกล้ขีดจำกัดสภาพยืดหยุ่น

ค. สปริงถูกยืดจนเกินขีดจำกัดสภาพยืดหยุ่น

รูปร่างของสปริงเมื่อถูกแรงกระทำ

ช่วง $0 \rightarrow b$ เรียกว่า **การผิดรูปร่างแบบยืดหยุ่น (elastic deformation)** และสภาพของวัตถุในช่วง $0 \rightarrow b$ เรียกว่า **สภาพยืดหยุ่น** ซึ่งเป็นสมบัติของวัตถุที่มีการเปลี่ยนรูปร่างเมื่อมีแรงมากระทำ และเมื่อหยุดออกแรงกระทำ วัตถุจะสามารถกลับสู่สภาพเดิมได้อีก

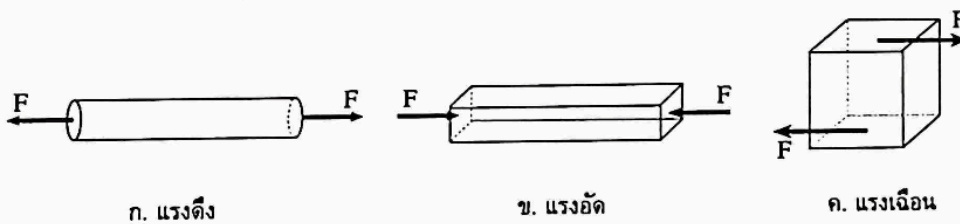
ช่วง $b \rightarrow d$ เรียกว่า **การผิดรูปร่างแบบพลาสติก (plastic deformation)** ซึ่งเป็นสมบัติของวัตถุที่เปลี่ยนรูปร่างไปอย่างถาวร โดยวัตถุยังไม่ฉีกขาดหรือแตกหัก

วัตถุส่วนใหญ่จะมีทั้งสภาพยืดหยุ่นและสภาพพลาสติกในตัวเองโดยมีสภาพยืดหยุ่นเมื่อมีแรงกระทำขนาดน้อยๆ และมีสภาพพลาสติก เมื่อแรงกระทำมีขนาดมาก แต่มีวัตถุบางชนิดมีแต่สภาพพลาสติก

แรงที่ทำให้วัตถุผิดรูป

จากความรู้เรื่องสภาพยืดหยุ่นของวัตถุ ทำให้ทราบว่า เมื่อมีแรงกระทำต่อวัตถุ พบว่า รูปร่างของวัตถุจะเปลี่ยนแปลงไป ตามทิศทางของแรงที่มากกระทำ โดยวัตถุเหล่านั้นจะประพฤติตามกฎของฮุก ถ้าแรงที่กระทำมีขนาดไม่มากเกินไป โดยแรงมีขนาดน้อยกว่าขีดจำกัดสภาพยืดหยุ่น เช่น ลวดโลหะ แก้ว พลาสติก เป็นต้น แต่มีวัตถุบางชนิดที่ไม่เป็นไปตามกฎของฮุก เช่น ดินน้ำมัน หมากฝรั่ง เพราะเมื่อมีแรงกระทำเพียงเล็กน้อยรูปร่างจะเปลี่ยนไปอย่างถาวรโดยทั่วไปแล้วแรงที่กระทำต่อวัตถุมีผลให้วัตถุมีรูปร่างเปลี่ยนไป มี 3 แบบ ได้แก่

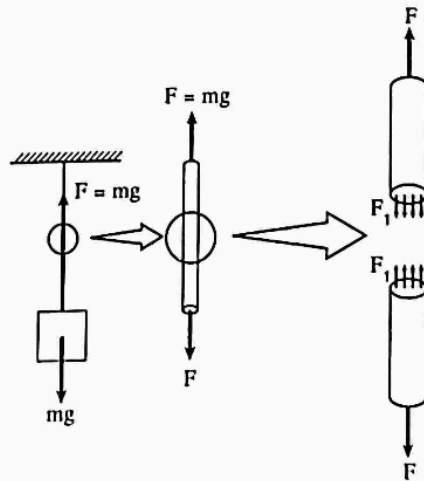
1. **แรงดึง** (tensile forces) เป็นแรงที่กระทำต่อวัตถุ มีผลทำให้ความยาวของวัตถุเพิ่มขึ้น
2. **แรงอัด** (forces of compression) เป็นแรงที่กระทำต่อวัตถุมีผลทำให้ความยาวของวัตถุลดลง
3. **แรงเฉือน** (shear forces) เป็นแรงที่กระทำบนผิววัตถุ มีผลทำให้ผิววัตถุเลื่อนไป หรือทำให้รูปร่างวัตถุบิดรูปร่างไปจากเดิม ตามแนวยาว แรงที่กระทำนี้เรียกว่า **แรงบิด** (forces of torsion) ซึ่งเป็นแรงเฉือนชนิดหนึ่ง

แรงที่กระทำต่อวัตถุและผลของแรงทำให้วัตถุเปลี่ยนรูปร่าง

ความเค้นและความเครียด

เมื่อนำวัตถุแขวนเข้ากับเส้นลวดในแนวตั้ง ดังรูป 17.5

แรงในเส้นลวด

เมื่อพิจารณาส่วนของเส้นลวดที่ถูกแรงดึงจากน้ำหนักวัตถุที่แขวนดังรูป 17.5 การที่เส้นลวดยังรับน้ำหนักของวัตถุได้นั้น บ่งชี้ว่าเส้นลวดจะต้องมีแรงภายในหรือแรงระหว่างโมเลกุลเพิ่มขึ้นเพื่อที่จะยึดโมเลกุลของเส้นลวดไม่ให้เส้นลวดขาดออกจากกัน แรงยึดระหว่างโมเลกุลที่เพิ่มขึ้นนี้เรียกว่า **แรงเค้น**

แรงเค้นที่เกิดขึ้นจะกระทำในแนวตั้งฉากกับพื้นที่หน้าตัดของวัตถุ แรงเค้นจะกระจายสม่ำเสมอบนพื้นที่หน้าตัดของวัตถุนั้น ในกรณีแรงเค้นในเส้นลวดก็คือ **แรงดึงในเส้นลวดนั่นเอง**

อัตราส่วนระหว่างแรงเค้นต่อพื้นที่หน้าตัดที่ตั้งจากนี้เรียกว่า **ความเค้นตามยาว (longitudinal stress)** แทนด้วยสัญลักษณ์ σ (อ่านว่า ซิกมา sigma) และเขียนเป็นความสัมพันธ์ได้ว่า

$$\sigma = \frac{F}{A}$$

- เมื่อ σ = ความเค้น (N/m^2 หรือ Pa)
- F = แรงเค้น (N)
- A = พื้นที่หน้าตัดของเส้นลวด (m^2)

ความเค้น (stress)

เมื่อออกแรงกระทำต่อวัตถุ อัตราส่วนระหว่างแรงกระทำต่อพื้นที่ เรียกว่า **ความเค้น** เป็นปริมาณสเกลาร์ โดยทั่วไปความเค้น มี 2 ชนิด ได้แก่ ความเค้นตามยาวและความเค้นเฉือน

ความเค้นตามยาว (longitudinal stress) แบ่งได้ 2 ชนิดคือ **ความเค้นแบบดึง (tensile stress)** ซึ่งแรง F กระทำต่อวัตถุในลักษณะดึงให้ยืดออกดังรูป (ก) กับ **ความเค้นแบบอัด (compressive stress)** ซึ่งแรง F กระทำต่อวัตถุในลักษณะอัดให้หดสั้นลง ดังรูป (ข) ส่วน **ความเค้นเฉือน (shear stress)** นั้น แรง F ที่กระทำต่อวัตถุ จะทำให้วัตถุบิดเบือนรูปร่างไปจากเดิม ดังรูป (ค)

ก. ความเค้นแบบดึง

ข. ความเค้นแบบอัด

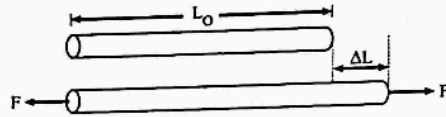

ค. ความเค้นเฉือน

แสดงความเค้นแบบต่าง ๆ

จากการศึกษาเมื่อมีแรงภายนอกมากกระทำต่อวัตถุที่มีความยืดหยุ่น วัตถุจะมีการเปลี่ยนแปลงรูปร่างไป การเปลี่ยนแปลงรูปร่างของวัตถุนี้ อาจจะเป็นการเปลี่ยนความยาว ปริมาตร หรือเกิดการโค้งงอหรือบิดก็ได้ อัตราส่วนระหว่างขนาดรูปร่างที่เปลี่ยนไป กับขนาดรูปร่างเดิมนี้ เรียกว่า **ความเครียด (strain)**

ในกรณีของวัตถุที่เป็นเส้น เช่น สปริง ยางยืด หรือเส้นลวด ขนาดรูปร่างที่เปลี่ยนไป คือ ความยาว จึงเรียกความเครียดชนิดนี้ว่า **ความเครียดตามยาว (longitudinal strain)** แทนด้วยสัญลักษณ์ ϵ (อ่านว่า เอพซิลอน epsilon) พิจารณารูป เส้นลวดมีความยาวเดิม L_0 เมื่อมีแรงขนาดเท่ากันสองแรงมาดึงที่ปลายแต่ละข้างของเส้นลวดในทิศตรงข้ามกันเส้นลวดจะยืดออก ΔL

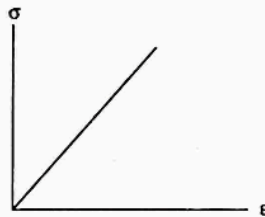
ความยาวลวดที่ยืดออก ΔL

จากนิยามของความเครียดตามยาวเขียนเป็นความสัมพันธ์ได้ว่า

$$\epsilon = \frac{\Delta L}{L_0}$$

ความสัมพันธ์ระหว่างความเค้นและความเครียด

เมื่อใช้แรงดึงเส้นลวดที่ยืดปลายข้างหนึ่งไว้ แล้วบันทึกขนาดของแรงดึงกับความยาวของลวดที่เปลี่ยนไป โดยแรงที่ดึงเส้นลวดไม่ให้ขนาดของแรงเกินขีดจำกัดการแปรผันตรงของเส้นลวด แล้วนำขนาดของแรงดึงกับความยาวของเส้นลวดที่เปลี่ยนไป ไปคำนวณหาค่าความเค้นตามยาว (σ) และความเครียดตามยาว (ϵ) ซึ่งจะได้ความสัมพันธ์ดังกราฟ

กราฟระหว่างความเค้นตามยาวและความเครียดตามยาว

จากกราฟพบว่า ความเค้นตามยาวจะแปรผันตรงกับ ความเครียดตามยาว นั่นคือ อัตราส่วนระหว่างความเค้นตามยาวและความเครียดตามยาวของวัตถุชนิดหนึ่ง ๆ จะมีค่าคงตัว ซึ่งเรียกว่า **มอดูลัสของยัง (Young's modulus)** แทนด้วยสัญลักษณ์ Y และเขียนความสัมพันธ์ได้ว่า

$$Y = \frac{\sigma}{\epsilon}$$

หรือ $Y = \frac{F/A}{\Delta L/L_0}$ หรือ $Y = \frac{F \cdot L_0}{A \cdot \Delta L}$

เนื่องจากความเค้นและความเครียดมีด้วยกันหลายแบบ อัตราส่วนระหว่างความเค้นและความเครียดของวัตถุชนิดหนึ่ง ๆ ซึ่งมีค่าคงตัวจะเรียกว่า **มอดูลัสสภาพยืดหยุ่น (modulus of elasticity)** โดยวัตถุต่างชนิดกันจะมีมอดูลัสสภาพยืดหยุ่นต่างกัน และวัตถุชนิดเดียวกันจะมีมอดูลัสสภาพยืดหยุ่นได้หลายแบบ เช่น มอดูลัสของยัง, มอดูลัสเฉือน (shear modulus) และ มอดูลัสเชิงปริมาตร (bulk modulus) ซึ่งรายละเอียดในการหาจะได้อีกในครั้งต่อไป

จากความรู้ที่ว่า มอดูลัสสภาพยืดหยุ่นและขีดจำกัดสภาพยืดหยุ่นเป็นสมบัติเฉพาะตัวของวัตถุ ความรู้เกี่ยวกับสมบัติสภาพยืดหยุ่นของวัตถุจึงมีประโยชน์ในด้านวิศวกรรม เช่น ในการเลือกวัตถุเพื่อใช้เป็นโครงสร้างอาคาร สะพาน หรือชิ้นส่วนของเครื่องจักรกล วิศวกรผู้ออกแบบจะต้องเลือกวัตถุที่มีสมบัติสภาพยืดหยุ่นเหมาะสมกับงาน โดยวัตถุที่มีมอดูลัสสภาพยืดหยุ่นสูงจะทนต่อแรงภายนอกได้มาก หรือทำให้รูปร่างเปลี่ยนได้ยาก ส่วนความเค้นที่ขีดจำกัดสภาพยืดหยุ่นจะบอกให้ทราบว่า วัตถุนั้นทนต่อแรงภายนอกมากที่สุดเพียงใด เพื่อให้กลับสู่สภาพเดิมได้ ดังนั้นในการใช้วัตถุที่ใช้เป็นโครงสร้างอาคาร สะพาน หรือชิ้นส่วนของเครื่องจักรกล จำเป็นต้องเลือกใช้วัตถุที่ทนต่อแรงกระทำได้มาก ซึ่งหมายความว่า วัตถุนั้นจะต้องมีมอดูลัสสภาพยืดหยุ่นสูงและขีดจำกัดสภาพยืดหยุ่นสูงด้วย วัตถุที่ว่่านี้ ได้แก่ เหล็กกล้า และโลหะผสม เป็นต้น

มอดูลัสสภาพยืดหยุ่นของวัตถุบางชนิด แสดงดังตาราง
ตาราง มอดูลัสสภาพยืดหยุ่นของวัตถุบางชนิดใด

วัตถุ	มอดูลัสของยัง ($\times 10^{10}$ N/m ²)	มอดูลัสเฉือน ($\times 10^{10}$ N/m ²)	มอดูลัสเชิงปริมาตร ($\times 10^{10}$ N/m ²)
อะลูมิเนียม	7.0	2.5	7.0
ทองเหลือง	9.1	3.5	6.1
ทองแดง	11	4.2	14
เหล็กกล้า	20	8.4	16
ทังสเตน	35	14	20
แก้ว	6.5 - 7.8	2.6 - 3.2	5.0 - 5.5
ควออตซ์	5.6	2.6	2.7
น้ำ	-	-	0.21
ปรอท	-	-	2.8

- ในการทดลองหาค่ามอดูลัสโดยใช้น้ำหนัก 450 กิโลกรัม แขนงไว้ที่ปลายลวดเหล็กยาว 2 เมตร พื้นที่หน้าตัด 0.15 ตารางเซนติเมตร ปรากฏว่าลวดยืดออก 0.3 เซนติเมตร จงหาความเค้น ความเครียด และค่ามอดูลัสของยัง ของลวดเหล็กนี้

- เสาคอนกรีตตันหนึ่งรับน้ำหนักได้สูงสุด 20,000 กิโลกรัม และจะหดตัวลง 3 มิลลิเมตร ถ้าเสาคอนกรีตนี้มีฐานกว้าง 10 เซนติเมตร ยาว 20 เซนติเมตร สูง 4.5 เมตร จงหาค่ามอดูลัสของเสาดังนี้

3. จากกราฟระหว่างความเค้นและความเครียดของลวดเส้นหนึ่ง จงหาค่ามอดูลัสของยังของลวดเส้นนี้มีค่าเท่าใด

4. วัตถุมวล 45 กิโลกรัม แขนงกับลวดโลหะยาว 3 เมตร พื้นที่หน้าตัดของลวด 0.45 ตารางมิลลิเมตร ถ้าลวดโลหะนี้มีค่ามอดูลัสของยังเท่ากับ 3×10^{10} นิวตันต่อตารางเมตร จงหาความยาวของลวดนี้หลังแขวนวัตถุ

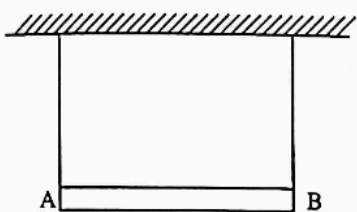
5. ลวดทั้งสองเส้นมีค่ามอดูลัสของยังเป็น 5 เท่าของลวดอะลูมิเนียม เมื่อนำลวด 2 ชนิด ที่มีพื้นที่หน้าตัดเท่ากัน ทำการทดลอง พบว่า เมื่อออกแรงดึงลวดทั้งสอง ความเครียดตามยาวของลวดทั้งสองเป็น 2 เท่าของลวดอะลูมิเนียม แรงดึงที่กระทำต่อลวดทั้งสองสัมพันธ์กันอย่างไร

6. ชีตจำกัดความยืดหยุ่นของเหล็กกล้าที่ใช้ทำสายลิฟต์มีค่า 2.8×10^8 นิวตันต่อตารางเมตร จงหาความเร่งสูงสุดของลิฟต์หนัก 8,000 นิวตัน เมื่อสายลิฟต์มีพื้นที่หน้าตัด 3.5×10^{-4} ตารางเมตรและความเค้นของสายลิฟต์จะต้องไม่เกิน $\frac{1}{4}$ ของขีดจำกัดความยืดหยุ่น

7. ท่อโลหะฉนวนหนึ่งยาว 20 เมตร มีรัศมีภายในและภายนอกเป็น 1.4 และ 1.75 เซนติเมตร ตามลำดับ ถ้าท่อโลหะนี้มีค่ามอดูลัสของยัง 2×10^{11} นิวตันต่อตารางเมตร และมีแรง 10,000 นิวตัน มาดึงท่อนี้ให้ยาวขึ้น จงหาความเค้น ความเครียด และความยาวของท่อที่เพิ่มขึ้น

8. ลูกตุ้มมวล 20 กิโลกรัม สายแขวนเป็นเหล็กยาว 2.5 เมตร มีพื้นที่หน้าตัด 5 ตารางมิลลิเมตร ปล่ยลูกตุ้มให้แกว่งเป็นมุมกว้างโดยที่จุดต่ำสุดวัดอัตราเร็วได้ 2 เมตรต่อวินาที ความยาวของเส้นลวดที่จุดต่ำสุดจะยืดเพิ่มขึ้นจากเมื่อแขวนนิ่งๆ เท่าไร กำหนดให้ยังมอดูลัสของเหล็ก 20×10^{10} นิวตันต่อตารางเมตร

9. จากรูป ลวด A และ B ยาวเท่ากัน โดยลวด A และ B มีพื้นที่หน้าตัด 2 และ 1 ตารางเซนติเมตร ตามลำดับ และมีค่ายังมอดูลัสเป็น 1.8×10^{11} นิวตันต่อตารางเมตร และ 2.7×10^{11} นิวตันต่อตารางเมตร ถ้านำลวด A และ B ไปแขวนคานเบาสมำเสมอยาว 1 เมตร อยากราบว่าจะต้องนำมวล 20 กิโลกรัม มาแขวนที่คาน ณ ตำแหน่งใด คานจึงจะยังวางตัวอยู่ในแนวระดับได้

10. ลวดเหล็กจะขาดถ้าใช้แรงซึ่งทำให้เกิดความเค้นเกิน 1×10^8 นิวตันต่อตารางเมตร จงหาความยาวที่มากที่สุดของลวดเหล็กที่แขวนแล้วลวดเหล็กยังไม่ขาด กำหนดให้ความหนาแน่นของเหล็กเท่ากับ 7.8×10^3 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร

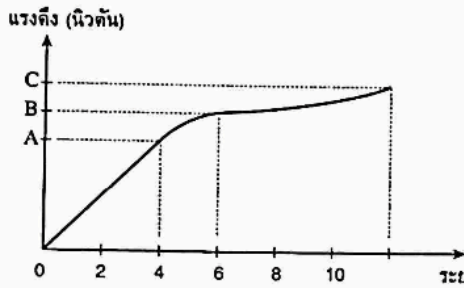
11. ลวดเส้นหนึ่งมีมอดูลัสสภาพยืดหยุ่นเท่ากับ 1.8×10^{11} นิวตันต่อตารางเมตร เมื่อแขวนวัตถุมวล m ที่ปลายลวดเส้นนี้ลวดยืดออกร้อยละ 0.2 ของความยาวเดิม ถ้าพื้นที่หน้าตัดเท่ากับ 1 ตารางมิลลิเมตร จงหามวล m ในหน่วยกิโลกรัม

8. ลวดโลหะชนิดหนึ่งที่มีความยาว L ค่ามอดูลัสของยังเป็น 2.5×10^{11} นิวตัน/ตารางเมตร พื้นที่ภาคตัดขวาง 2 ตารางมิลลิเมตร นำไปยึดติดกับวัตถุมวล m ทำให้ลวดเกิดความเครียด 10^{-2} จงหาขนาดของมวล m
1. 500 กิโลกรัม
 2. 1,000 กิโลกรัม
 3. 2,000 กิโลกรัม
 4. 5,000 กิโลกรัม
9. วัตถุมวล 10 กิโลกรัม แกว่งเป็นวงกลมในระนาบตั้งด้วยลวดพื้นที่หน้าตัด 1 ตารางมิลลิเมตร ยาว 2.5 เมตร ปรากฏว่าวัตถุเคลื่อนที่เป็นวงกลมได้พอดี จงหาว่าที่จุดต่ำสุดลวดจะมีระยะยืดเท่าไรค่ามอดูลัสของยังเท่ากับ 2.0×10^{11} นิวตัน/ตารางเมตร
1. 1.3×10^{-2} เมตร
 2. 2.5×10^{-3} เมตร
 3. 7.5×10^{-3} เมตร
 4. 1.0×10^{-2} เมตร
10. ลวดโลหะต่างชนิดกัน 2 เส้น ยาวเท่ากัน มีพื้นที่หน้าตัดเท่ากัน อัตราส่วนมอดูลัสของยังของลวดเส้นที่ 1 ต่อ ลวดเส้นที่สอง เป็น 4 : 5 มีแรงกระทำต่อลวดเส้นที่หนึ่งต่อเส้นที่สอง 5 : 4 จงหาอัตราส่วนของระยะยืดของลวดเส้นที่หนึ่งต่อลวดเส้นที่สอง
1. 1 : 1
 2. 5 : 4
 3. 16 : 25
 4. 25 : 16
11. โลหะชนิดหนึ่งมีค่ามอดูลัสของยัง Y ถ้านำโลหะนี้ไปทำเป็นลวดยาว L มีพื้นที่หน้าตัด A แขนงลวดดึงกล่าวด้วยมวล M ทำให้ลวดมีระยะยืด X จงหาว่ามวล M มีค่าเท่าไร
1. $\frac{XAY}{L}$
 2. $\frac{LY}{AXg}$
 3. $\frac{gL}{XAY}$
 4. $\frac{XAY}{gL}$
12. ลวดอะลูมิเนียมมีค่ามอดูลัสเท่ากับ A นิวตันต่อตารางเมตรและมีพื้นที่หน้าตัด B ตารางเมตร ถ้าดึงลวดเส้นนี้ด้วยแรงขนาด C นิวตัน อยากทราบว่ามีความเครียดตามยาวเป็นเท่าไร
1. $\frac{C}{AB}$
 2. $\frac{AB}{C}$
 3. $\frac{CB}{A}$
 4. $\frac{A}{CB}$
13. ลวดเหล็กเส้นหนึ่งยาว 4 เมตร มีพื้นที่หน้าตัด 5×10^{-5} ตารางเมตร จงหาว่าแรงดึงที่ทำให้ลวดเส้นนี้ยืดออก 0.02×10^{-2} เมตร มีค่ากี่นิวตัน (ค่ามอดูลัสของยังของลวดเหล็กเท่ากับ 2×10^{11} นิวตันต่อตารางเมตร)
1. 200
 2. 300
 3. 400
 4. 500
14. มอดูลัสของยังของเหล็กมีค่า 2×10^{11} นิวตันต่อตารางเมตร ถ้าแขวนมวล 100 กิโลกรัม ที่ปลายล่างของแท่งเหล็กพื้นที่หน้าตัด 0.1 ตารางเมตร ยาว 2 เมตร โดยให้ปลายบนตรึงกับเพดาน กำหนด $g = 10$ เมตร/วินาที² แท่งเหล็กจะยืดออกเท่าใด
1. 4.0×10^{-10} เมตร
 2. 1.0×10^{-8} เมตร
 3. 1.0×10^{-7} เมตร
 4. 2.0×10^{-7} เมตร
15. แท่งโลหะอันหนึ่งมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 2 เซนติเมตร และมีค่า มอดูลัสของยัง $Y = 2 \times 10^{11}$ นิวตัน/ เมตร² จงหาว่า จะต้องออกแรงดึงกี่นิวตัน จึงจะทำให้แท่งโลหะมีความยาวเพิ่มขึ้น 0.01%
1. 5,000
 2. 5,700
 3. 6,300
 4. 7,000
16. เส้นลวด A และ B มีความยาวเท่ากัน แต่เส้นลวด A มีเส้นผ่านศูนย์กลางเป็น 2 เท่าของลวด B เมื่อออกแรงดึงลวดทั้งสองเท่ากัน เส้นลวด B จะยืดมากกว่าเส้นลวด A 2 เท่า อัตราส่วนค่ามอดูลัสของยังสำหรับเส้นลวด A ต่อเส้นลวด B คือ
1. 1 : 1
 2. 1 : 2
 3. 3 : 2
 4. 3 : 4

17. เส้นลวด A และ B มีความยาวเท่ากันแต่เส้นลวด A มีเส้นผ่านศูนย์กลางเป็นครึ่งหนึ่งของ B และ B มีค่ามอดูลัสของยังเป็นครึ่งหนึ่งของ A เมื่อก่อแรงดึงเส้นลวดทั้งสองเท่ากันจะได้ว่า

1. ส่วนยืดของ A เป็นครึ่งหนึ่งของ B
2. ส่วนยืดของ A เท่ากับส่วนยืดของ B
3. ส่วนยืดของ A เป็นสองเท่าของ B
4. ส่วนยืดของ A เป็นสี่เท่าของ B

18.

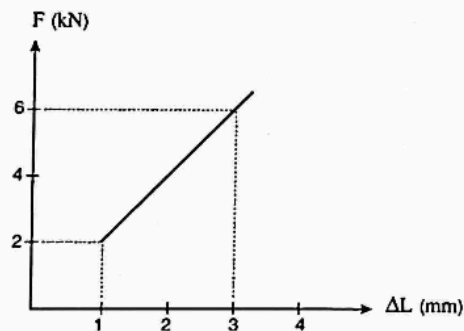
ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดแรงที่ดึง ต่อระยะที่เส้นลวดยืดเป็นตามรูปดำพื้นที่หน้าตัดของเส้นลวดเท่ากับ 1×10^{-4} ตารางเมตร และลวดยาว 10 ซม. ความเค้นของลวดเส้นนี้ควรมีค่ากี่นิวตันต่อตารางเมตร

1. $A \times 10^4$
2. 2.5×10^4
3. 5×10^4
4. $5(B - A) \times 10^4$

19. ถ้าต้องการแขวนวัตถุหนัก 10^6 นิวตัน ด้วยลวดที่ทำด้วยเหล็กกล้า โดยเมื่อแขวนไว้แล้วลวดสามารถยืดออกได้มากที่สุดโดยไม่เสียคุณสมบัติด้านยืดหยุ่น ควรใช้ลวดที่มีพื้นที่หน้าตัด A ตารางเมตร และยาว B เมตร ในข้อใด กำหนดค่ามอดูลัสของยังของเหล็กกล้า = 2.0×10^{11} นิวตันต่อตารางเมตร ค่าความเค้นที่ขีดจำกัดของความยืดหยุ่น = 2.5×10^{10} นิวตันต่อตารางเมตร

1. $A = 0.1 \times 10^{-4}$, $B = 5$
2. $A = 0.2 \times 10^{-4}$, $B = 4$
3. $A = 0.4 \times 10^{-4}$, $B = 2$
4. $A = 0.5 \times 10^{-4}$, $B = 1$

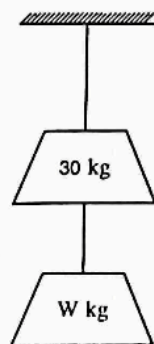
20.

1. 1.6×10^{11}
2. 1.8×10^{11}
3. 2.0×10^{11}
4. 2.5×10^{11}

จากการทดลองเพื่อศึกษา ความเค้นและความเครียดตามยาวของเส้นลวดได้ข้อมูล ดังนี้ ความยาวของเส้นลวดเท่ากับ 1 เมตร พื้นที่หน้าตัดของเส้นลวดเท่ากับ 8×10^{-6} ตารางเมตรและความสัมพันธ์ระหว่างแรงที่ใช้ดึง (F) ในหน่วยกิโลนิวตัน (kN) กับความยาวของเส้นลวดที่เปลี่ยนไป (ΔL) ในหน่วยมิลลิเมตร (mm) เป็นดังรูป จงคำนวณหาค่ามอดูลัสของยังของเส้นลวดในหน่วย N/m^2

21.

1. 15.0
2. 19.5
3. 30.0
4. 55.7

ลวดเหล็กเส้นหนึ่งยาว 2.0 เมตร มีมวล 30.0 กิโลกรัม ผูกไว้ตรงปลายดังรูป เมื่อนำลวดทองแดงที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางและความยาวเท่ากับลวดเหล็กมาผูกต่อกับมวล 30 กิโลกรัม จะต้องนำมวล W กิโลกรัม มาผูกที่ปลายอีกข้างหนึ่งของลวดทองแดงเท่าไรจึงจะทำให้เส้นลวดทั้งสองยืดออกได้เท่ากันกำหนดมอดูลัสของเหล็ก และทองแดงเป็น 20×10^{10} และ 13×10^{10} N/m^2 ตามลำดับ

22. ลวดเหล็กดิ่งลิฟต์มีความเค้นที่ขีดจำกัดความยืดหยุ่นเท่ากับ 2×10^8 นิวตัน/ตารางเมตร และมีพื้นที่หน้าตัด 1.77×10^{-4} ตารางเมตร ถ้าลิฟต์และสัมภาระมีมวล 2,000 กิโลกรัม ลิฟต์นี้จะสามารถเคลื่อนที่ขึ้นด้วยความเร่งสูงสุดเท่าใด ลวดจึงจะไม่ยืดเกินขีดจำกัดความยืดหยุ่น (กำหนดให้ $g = 10 \text{ m/s}^2$)

1. 7.7 m/s^2	2. 6.3 m/s^2
3. 5.0 m/s^2	4. 4.3 m/s^2

23. ลูกตุ้มมวล 10 กิโลกรัม สายแขวนเป็นลวดเหล็กยาว 2 เมตร มีพื้นที่ภาคตัดขวาง 4 ตารางมิลลิเมตร จับปลายลวดอีกข้างหนึ่งเหวี่ยงลูกตุ้มให้เคลื่อนที่ในแนววงกลมด้วยอัตราเร็วสม่ำเสมอโดยให้ระนาบการหมุนอยู่ในแนวราบและลวดเหล็กทำมุม 60° กับแนวตั้งตลอดเวลา จงหว่าลวดเหล็กจะยืดออกยาวกี่มิลลิเมตร

เมื่อกำหนดให้ ค่าขึงมอดูลัสของเหล็ก เท่ากับ 20×10^{10} นิวตัน/เมตร

1. 0.5	2. 1.0
3. 2.0	4. 5.0

24. ลวดเส้นหนึ่งยาว L_0 เมตร พื้นที่ภาคตัดขวาง A ตารางเมตร นำไปผูกกับมวล M แล้วเหวี่ยงให้เคลื่อนที่เป็นวงกลมในระนาบตั้ง ขณะที่เคลื่อนที่ผ่านจุดสูงสุดมีอัตราเร็วต่ำสุด จงหว่าลวดเส้นนี้ยืดออกเท่าใด (กำหนดให้ Y เป็นค่ามอดูลัสของยังของลวดนี้)

1. 0	2. mgL_0/YA
3. YA/mgL_0	4. mgA/YL_0

25. จงพิจารณาข้อความต่อไปนี้

- ก. ความดันมีทิศตั้งฉากกับผิวสัมผัสเสมอ
- ข. ความดันในของเหลวขึ้นอยู่กับชนิดของเหลว
- ค. ความดันเกจในของเหลวขึ้นอยู่กับความลึกของของเหลว
- ง. ความดันในของเหลวขึ้นอยู่กับพื้นที่ผิวสัมผัสของของเหลวที่สัมผัสกับอากาศ

ข้อความที่กล่าวถูกต้องคือ

1. ก ข และ ค	2. ข และ ค
3. ก และ ง	4. ถูกทุกข้อ